

EVANGELIE

Toen Jezus afscheid nam van zijn leerlingen, bad Hij tot God: „Vader, bewaar in Uw Naam deze mensen die Gij Mij gegeven hebt. Dat ze één mogen zijn, net zoals Wij. Ik heb over hen gewaakt en niemand is verloren gegaan. Maar de wereld haat hen omdat ze niet van de wereld zijn, zoals Ik niet van de wereld ben. Bewaar hen voor het kwaad. Zoals Gij Mij in de wereld hebt gezonden, zo zend Ik hen om de Blijde Boodschap door te geven. Bescherm hen, Vader, en laat hun de weg van de waarheid zien.”

naar Joh. 17, 11b-19 / zevende paaszondag

KOP OP, IK BEN ER NOG!

Hoe mooi is dit **gebed** van Jezus tot zijn Vader in de **hemel**. Hij **bidt** voor ons, dat we niet **‘verloren zouden gaan’**. Daarmee bedoelt **Hij**: dat we het **geloof** niet zouden opgeven, **teleurgesteld** door de **wereld** die soms **vol kwaad en geweld** is.

Dat we niet zouden worden zoals **sommige** grote mensen, die alleen **aan zichzelf** denken en niet **omkijken** naar mensen in nood of **milieuvervuiling**. Jezus bidt voor ons, zijn **kinderen**, dat we rond Hem altijd opnieuw elkaar zouden vinden in **vreemdchap** en **solidariteit** (dat betekent: het opnemen voor elkaar).

Dan zijn we **nooit alleen**. En zelfs al **voel** jij je soms wel eens **eenzaam**, weet dan dat er altijd minstens **één Vriend** naar je **luistert**. Diegene die **bidt** voor jou bij onze **Vader**.

NIEUWE LENTE voor KLOOSTERTUIN



Elvis boort een put voor zijn windfluit. „Als het zo blijft waaien, zal ze gauw muziek maken”, lacht hij. © MC

Het verhaal van de junior-journalisten lezen?
Surf naar hun blog: <http://wp.bimsem.be>.

De kloostertuin lag er eenzaam bij. Hoge dennen maakten de tuin duister en kil. Niemand bekommerde zich nog om hem. Toen de **MECHELSE GASTHUISZUSTERS** verhuisden, droegen ze het gebouw en de tuin over aan de school ertegenover. Daar rijpte dit schooljaar een plan. Leerkrachten, leerlingen en ouders sloegen de handen in elkaar. Ze zouden van de oude tuin een plek maken waar jongeren tot rust kunnen komen en vogels opnieuw gaan fluiten. **BIMSEM BUITENGEWOON** werd geboren.

De deur staat open. We piepen even binnen. Kruiwagens rijden af en aan. De oudste leerlingen van **BIMSEM** zijn druk bezig. Straks moet de tuin klaar zijn, zodat de eerstejaars er hun werkjes kunnen ophangen. Een pad wordt nog snel aangelegd. „Dit is leuker dan een les in de klas”, lacht Marie. Ze maakt deel uit van de **MOS-GROEP** (Milieu Op School). „Ook met dit project willen we de leerlingen respect voor onze planeet bijbrengen.”

Lars en Stijn zijn deze week journalist. Ze leiden ons door de school. Want ook daar wordt hard gewerkt. Met **NATUURMATERIALEN** maken de eerstejaars mooie dingen, om straks de tuin op te fleuren.

Ronald toont zijn windorgel. Robbe zaagt bamboestokken voor de windfluiten. Tibo en Roeland timmeren aan een nestkastje. Tibo: „We werken graag met hout en hopen dat de vogels hun weg vinden naar dit huisje.”

In de vintage workshop naaien Danaë en Jana een lange strook van stofjes. „Daarmee worden straks de palen en de bomen in de tuin aangekleed”, legt Jana uit. Jolien

maakt een kussen voor de stoeltjes in de openluchtklas.

Bij natuur hoort poëzie. Op een lapje stof schrijft Jannes:

*Deze boom is oud
wel duizend jaar
heeft alle tijd*

Björn rijgt de gedichten aan elkaar. „Hopelijk blijft alles bij elkaar, met die wind”, grapt hij. In de computerklas kiezen de jongeren hun mooiste natuurfoto uit. „Die fotograferden we zelf in het stadspark”, vertelt Jelena.

Wat ruikt het hier lekker. In de keuken worden emmers tomaten, komkommers en aardappelen versneden. Aan de preitafel pinken de jongens een traantje weg. Wie maakt straks de **LEKKERSTE SOEP?**

Journalisten Maarten en Fleur nemen over. Ze willen de groepen jongleren, percussie en dans nog opzoeken. Ballen en hoepels vliegen in de lucht. „En onze trommels zijn zelfgemaakt”, zeggen de jongeren trots. Zij luisteren even later het **TOONMENT** van de tuin prachtig op.

Wat vind je van ons kunstwerk? „Ieder van ons schildert een stukje na van een werk van Rik Wouters”, vertelt Eline. Straks worden alle doeken samengelegd en vormen ze een groot schilderij, alweer voor de tuin. Wat zal die er kleurrijk uitzien!

De junior journalisten kruipen weer voor hun computer. Voor de bel gaat moet hun stuk klaar zijn. „We vinden dit een tof project”, beginnen Lars en Stijn hun artikel. En daarmee is de toon gezet. En de tuin, die ziet er intussen beeldig uit!

Martine CROONEN

ZOEKWOORDEN

Met de letters van de gevraagde woorden kun je het te zoeken kernwoord samenstellen. Doet dit woord bij jou een belletje rinkelen?

EETBAAR BOLGEWAS

DIER DAT KIRT

SEIZOEN

NIET OUD

Stef DESODT



De openluchtklas is gemaakt van wilgentenen. Als die straks bloeien, zorgen ze voor een groen decor. Zal daarin aandachtig zijn wel lukken? © MC